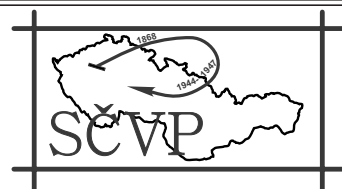

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

6/2015

Vzpomínky z Volyně

Vzpomínka na hrdinu Viktora Rébla

Byl to můj otec. Narodil se dne 17. 6. 1924 manželům Anastázii a Vladimíru Réblovým v Bakovcích, okres Luck, na území dnešní Ukrajiny. Narodil se jako třetí z pěti chlapců. Když mu bylo 5 let, zemřel mu táta, o dva roky později i maminka. Dětství i s bratry prožili u nejstaršího bratra Rostislava, který se oženil. Dětství nebylo veselé. Málo jídla a hodně, hodně práce. Na hry a zábavu nebylo pomyslení ani čas, ale byl vždy svému bratrovi a jeho ženě vděčný, že se ho i bratřů ujali. Základní vzdělání mu dala polská škola v Lávrově, kterou navštěvoval.

Když mu bylo 19 let, v roce 1944 vstoupil i se dvěma staršími bratry Rostislavem a Josefem do armády Ludvíka Svobody. Narukoval do města Luck a bojový výcvik probíhal ve městě Rovno. Po výcviku byl nasazen do bojů u Torčiny ve druhé bojové linii jako automatík. Později byli staženi a přemístěni do Rumunska do Čestkovic, zde probíhal výcvik a příprava do dalších bojů. Z Rumunska šla armáda pěšky směr Polsko, kde byli nasazeni do bojů o Jaslo, směr Dukla.

Byla to nejtěžší a nejsmutnější doba jeho života, na kterou nerad vzpomínal a mluvil o ní. Bojoval v první linii pod velením velitele Koryma a velitele čtyř Rusina. Byly to boje těžké. Mnohokrát neměli co jíst, protože je polní kuchyně nenašla nebo se k nim nedostala. Neměli kde spát, často jen ulehli v příkopě s nohama nahoru, aby jim ulevili. Oblečení měli mokré a špinavé. Táta měl jeden nepříjemný zážitek, když byl zasypán dělostřeleckým granátem. Naštěstí ho kamarádi včas vyhrabali. Jeho kamarád vedle takové štěstí neměl, bylo již pozdě - zaživa pohřben.

Druhý zážitek byl, když jeho četa byla obklíčena a nebylo úniku. Měli dvě možnosti. Mohli se vzdát do zajetí, což znamenalo jistou smrt, nebo se pokusit probít se z obklíčení. Rozhodli se prostřílet ven. Pomohly jim rychlopalné kulomety. Táta byl při tom raněn do ruky a nohy. Byl dopraven do nemocnice ve Lvově. Po vyléčení se vrátil ke svému útvaru. Byl zařazen jako spojač. Udržoval spojení mezi českým a ruským štábem i první linií. Tento úkol byl velmi nebezpečný. Opravoval např. vzniklé poruchy v minovém poli. Na území Slovenska dostal zápal slepého střeva. Operovali ho v polní nemocnici v bojových podmínkách. Po vyléčení byl jmenován velitelem stráže v oblasti Višné Hágy na Slovensku. Armáda postupovala na Prahu. Byla poslána na Žatecko a odtud rozmístěna po České Republice.

V roce 1945 s radostí uvítal konec války. V lednu 1946 byl propuštěn z armády. Odešel za svým bratrem do Úsova. V květnu 1946

poznal moji maminku a svoji ženu Libušku Kupkovou z Klopiny. V září měli svatbu. Prožili spolu krásných 67 let. Nebyly to roky jen veselé, ale také pracovní. Střídala se radost i smutek - to co život přinášel. Měli spolu syna Vítězslava a mě, dceru Radmilu. Svůj život žil jen pro svoji rodinu a práci, bez které nemohl být. Radoval se ze svých 4 vnuků a 8 pravnuků.

V červenci 2013 jsem jela na zájezd na Ukrajinu, k 70. výročí vypálení Malína a podívat se, kde žili moji předci, hlavně táta. U pomníku jsem se potkala s jedním z velitelů mého táty, brig. gen. Miloslavem Masopusetem, který řekl mi to, na co nikdy nezapomenu: „*Buďte hrdá na svého otce, byl to hrdina a to co prožil, bylo velmi zlé.*“ Bohužel už mu to nemohu nikdy říct.

Můj táta Viktor Rébl zemřel 10. 6. 2013 v nedožitých 89 letech. Na poslední cestě ho doprovodily vojenské pocty včetně vojenských salv. Rozloučil se s ním i poslední žijící spolubojovník a kamarád z Úsova, pan Jaroslav Ludvík se slovy: „*Loučím se s Tebou jménem žijících veteránů, kéž Ti je země, za kterou si v bojích nasadil to nejcennější a nejdražší - svůj život, lehkou.*“ Dostal několik vyznamenání, jak československých, tak i ruských. Poslední v květnu 2015, posmrtně k 70. výročí osvobození, od ruského konzula.

Jeho manželka a moje maminka Libuška ho přežila jen o 4 měsíce. Zemřela 3. 11. 2013. Nikdy na svého tátu nezapomenu. Žil jen pro nás, pro svoji rodinu. Byl a je to náš hrdina. Za vše mu moc děkuji.

Dcera Radmila Dopitová - Réblová Úsov

Ze současného života SČVP Krajané z východní Ukrajiny si vedou dobře

V rekreačním středisku ministerstva vnitřní záležitostí v Červené na Písecku našlo přechodný domov na padesát krajanů - potomků Čechů, kteří jsou první skupinou přesídlenců z válkou zmítané východní Ukrajiny. Ministerští úředníci a pracovníci Diecézní charity vytvořili velice solidní podmínky pro jejich „aklimatizaci“ a start do nového života v naší zemi. Především jde o intenzivní kurzy českého jazyka, dopravu dětí do školy a současně s tím pomoc při hledání pracovního uplatnění krajanů.

Jejich příjezd vyvolal v řadách Volyňáků, ať už z první poválečné vlny, anebo tzv. černobylyských, nevšední zájem a ochotu krajanům v nové vlasti pomoci. S tímto ujištěním a mnoha pozdravy v závěru dubna krajané v Červené navštívili předsedkyně Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel Jaromíra Němcová-Ničová a předseda černobylyské sekce doc. Boris Iljuk. Po chvilce vzájemného otukávání se rozproudila neformální

beseda. Její účastníci se shodli na tom, že to byl vždycky hlavně strach o osud dětí, který jejich rodiče vedl k rozhodnutí z Ukrajiny odejít za nadějí důstojného a zdravého života do vlasti předků.

Vůbec to neměli lehké, ti pováleční ve své většině utíkali ze země sovětů před tyranii komunistů a sotva se ve svobodném Československu nadechli demokracie, upadli do komunistického područí i v nové vlasti. Navzdory všem nepříznivým osudům se však krajané z Ukrajiny dokázali v nových podmínkách prosadit a vydobýt si respekt a úctu. Pevné odhodlání pracovat nechýbí ani současným reemigrantům. Rozhodně nechtějí žít ze státní podpory. Fakt, že více než polovina z nich už nastoupila do práce, dává naději, že je možné uvažovat o přijetí další skupiny žadatelů o přesídlení z Ukrajiny do vlasti předků.

Luboš Petřík

Volynští Češi v Lidicích

Na den 14. dubna 2015 jsme dostali pozvání do Lidic na křest knihy Historické drama volyňských Čechů od Karla Richtera. Rádi jsme do Lidic přijeli. Před zahájením jsme se pozdravili se známými Volyňáky. Válečními veterány Josefem Holcem, místopředsedou ČsOL Václavem Kuchynkou, Josefem Řepíkem přeživším dítětem z Českého Malína, lidickými dětmi Marií Šupíkovou, Pavlem Horešovským, dcerou Marie Uchytílové Sylvií Klánovou s manželem, dcerou generála Ludvíka Svobody Zoe Klusákovou, historikem Petrem Hofmanem, Ludvíkem Englem ze Společnosti Ludvíka Svobody, Josefem Somrem a dalšími. Z Karlových Varů přijel do Lidic také pan Vladimír Turek s dcerou Nikolou. Intenzivně pracuje na uchování a obnovení hrobů volyňských Čechů z 1. a 2. světové války. Dosud jsem si s ním jen dopisovala, byla jsem ráda, že jsme se poznali osobně.

Po úvodním projevu ředitele Památníku Milouše Červenca zazpíval dívčí pěvecký soubor žákyň 5. ZŠ Kladno pod vedením Evy Moučkové. Zazněly oblíbené písně T. G. Masaryka Teče voda teče, Ach synku, synku a ukrajinské písně. Poté byli přivítáni významní hosté, autor knihy Karel Richter, Jaroslav Vaculík, který také do této knihy přispěl, ředitel protokolu Kanceláře prezidenta republiky Jindřich Forejt, předsedkyně Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel Jaromíra Němcová-Ničová, herec Josef Somr, předseda ÚV ČSBS Jaroslav Voříšek a další významní hosté. Báseň Země mluví, od Viktora Dyky, přednesla Kateřina Oplatková. Josef Somr přečetl z knihy dva úryvky. Velmi působivý byl první úryvek o kóte 534 - kóte smrti, svědectví 23 letého průzkumníka. Jindřich Forejt omluvil

pana prezidenta Miloše Zemana, který byl v té době na návštěvě Západočeského kraje. Přečetl jeho pozdravný dopis. Pan prezident s velkým zájmem sledoval osudy Volyňáků v 1. světové válce, boje našich legionářů a také bojové nasazení volyňských Čechů za 2. světové války. Zdůraznil, že je dobré připomínat život krajanů. Dopis byl zakončen přáním, aby si tato kniha našla hodně čtenářů. Je to svědectví o síle a vědomí kořenů a identity, bez které by byl každý z nás ztracen. Potom vystoupil autor Karel Richter a redaktor Nakladatelství Epoque Petr Hofman.

Nechyběla ani slova Jaroslava Vaculíka, který přijel z Brna. Zdůraznil, že dějiny byly napsány, nyní se širším výkladem a je dobře, že se píše o volyňské gubernii. Kniha vychází právě včas. Je rád, že volyňští Češi jsou v centru pozornosti. Majitel nakladatelství Zdeněk Pobuda řekl, že důvěrně nazývají jeho knihy Karlovo baroko. Každý rok je v edičním plánu jedna jeho kniha. Dokáže skloubit literaturu faktu s kvalitní beletrií a bude se těšit na další knihu.

Karel Richter reagoval na slova ředitele Památníku, který si myslí, že je jedním z nejpilnějších autorů, píše i dvě knihy ročně. Volyňské téma prožívá mnoho let. Vzpomínal na vyprávění dědečka, který se jako voják dostal do vesnice, kde se mluvilo česky, navíc tam ochutnal pečenou husu. Byl z toho dojatý. I on cítil národní hrdost, Volyňáci si zaslouží úctu národa. Na závěr začal procítěně recitovat Jana Neruda „Z bouřlivého času jsme se narodili...“

Předsedkyně Němcová Ničová mu předala dvě kytice, jednu pro něj a jednu pro jeho nemocnou ženu, která je mu oporou. Autor knihy představil pana Luboše Vlka, potomka volyňských Čechů, o kterém se v knize píše. Poděkoval panu prezidentovi a také řediteli Památníku Milouši Červencovi a majiteli nakladatelství Zdeňku Pobudovi. Zdeněk Pobuda reagoval zjištěním, že Karel prožívá osudy hrdinů, jako kdyby je znal. Po křtu knihy následoval přípitek na všechny volyňské Čechy, které poznal. Vzpomínalo se i na generála Ludvíka Svobodu, který k nim měl velký obdiv. Všichni jsme si pak připili na zdraví těch, kteří žijí a na památku těch, kteří nejsou už mezi námi.

Knihu jsem si koupila a nechala podepsat. Doma jsem ji otevřela úplně náhodou na straně 127, kde jsem si přečetla jak 16 letá Věra Skřivánková, později Suchopárová ze Straklova vzpomínala na den, kdy došlo k přepadení Polska. Vybavila se mi moje první vzpomínka na volyňské Čechy, která se datuje do mého dětství. Bydleli jsme v Roudnici nad Labem ve stejné ulici jako moje celoživotní kamarádka Alena. V domě bydlela se svými prarodiči Skřivánkovými, rodiči a bratrem Jiřím. Alena je dcerou poručice Věry Skřivánkové Suchopárové, válečné veteránky, která bojovala se Svobodovou armádou. Maminka mi vysvětlila, kde se Volyň nacházela a doporučila, abych si přečetla knihu Z Buzuluku do Prahy, kterou jsem dostala od mého dědečka. Jednou jsem se ptala babičky Skřivánkové, proč říká mamince Aleny Věročka a tetě Nadička. Vysvětlila mi, že se tak jmenují proto, že ta jména znamenají víru (Věra) a naději (Naděжда). Již tehdy jsem cítila, že je v tom určitá symbolika. Ráda vzpomínám na její pampeliškové víno a šťovíkovou polévku.

Když jsem se později ptala válečného veterána Vladimíra Černého, člena ČsOL Kladno, zda také vařili šťovíkovou polévku, celý se rozzářil a řekl, že ano. Maminka sice vařila česká jídla, ale boršč se šťovíkem nemohl chybět. Ptala jsem se i jiných volyňských Čechů, všichni shodně potvrdili, že „šťovíková“ byla a je ta jejich oblíbená. Po skončení autogramiády knihy Karla Richtera mi to nedalo a zeptala jsem se Josefa Řepíka, zda i on si vzpomíná na šťovíkovou polévku. Také přikývl a řekl nejen, že ji má rád, ale že si dokonce šťovík přivezl z Ukrajiny, protože je chutnější a zasadil ho na zahradě. Přiznám se, že dnes bych už šťovík ani nepoznala. Ale to vůbec nevádí. Pro moje vzpomínky šťovíková polévka navždy zůstane ve spojení s Volyňáky.

S dalšími volyňskými Čechy jsem se blíže poznala až v roce 1999, kdy můj otec zemřel a já se stala jako pozůstalá členkou ČSBS a ČsOL Kladno. Seznámila jsem se s celou řadou válečných veteránů, kteří pocházeli z Volyně. Volyňskou oblast jsem navštívila v souvislosti s legionářskou poutí na Ukrajinu až v červnu a červenci 2011. Navštívili jsme památníky ve Zborově, Českém Malíně, Rovně atd. Velmi působivá byla návštěva v Lucku, kde pro nás byl připraven

kulturní program a s láskou zpívané české písně. Zároveň jsme si mohli poslechnout povídání o pivovaru Zeman a ochutnat toto volyňské české pivo. Pivo jsme dostali jako dárek s sebou a já jsem si ještě koupila na památku půllitr s logem pivovaru Zeman. Pivovar Zeman v Lucku založil Čech Václav Zeman v roce 1908, na Volyň přijel v roce 1869. Pivo se zde opět začalo vařit od roku 2004 a je pojmenováno po svém zakladateli. Město Luck je hlavním městem volyňské oblasti. Dnes v něm žije asi 200.000 obyvatel. Působí tam krajský spolek volyňských Čechů. Potomci Čechů se scházejí pravidelně v prostoru původní české školy.

Při návštěvě Rovna jsme si po pietním aktu znovu připomněli, že v březnu roku 1944 bylo v tomto městě zřízeno československé vojenské velitelství. Zde se začali volyňští Češi hlásit do 1. československého armádního sboru. K vlastenectví byli vychováni svými rodiči a také školou. Přihlásilo se jich více než 12.000, odvedeno bylo 10.500 osob, což bylo 26,4% z celkového počtu tam žijících volyňských Čechů. Přes dva tisíce jich padlo při osvobození vlasti, kterou nikdy neviděli.

Ve dnech 28.-30. dubna se zúčastním oslav 70. výročí Ostravsko-opavské operace a osvobození Ostravska. Moc se těším, že se tam sejdu s dalšími volyňskými Čechy např. s generálmajorem Kostou Končickým, brigádním generálem Miloslavem Masopustem, plk. Bedřichem Opočenským a dalšími. Často vzpomínám i na volyňské Čechy, kteří již nejsou mezi námi a se kterými jsem si ráda povídala. Nikdy nezapomenu na našeho předsedu Josefa Petišku, Rostu Kubištu, Vladimíra Černého, Irenu Malínskou, se kterou jsem se byla rozloučit na pohřbu v Žatci a další.

Češi na Volyni říkali: „Život prožít, to není jako pole přejít“. Toto rčení v sobě obsahuje i počáteční problémy a bídu, se kterými se museli čeští osadníci potýkat, než se dostali z nejhoršího.

Eva Armeanová

Z regionů

V těchto jarních měsících po celé zemi oslavujeme 70. výročí konce druhé světové války, na řadě významných a památných míst se konají vzpomínkové akce. I v našem uničovském regionu jsme se v neděli 17. 5. sešli u pomníku padlých, který volyňští Češi vybudovali a jehož okolí město Uničov v nedávné době upravilo a osázelo zelení, takže tvoří opravdu důstojnou památku na naše blízké. Po položení kytice následovala panychida za všechny oběti druhé světové války, vzpomněli jsme nejenom muže a ženy, kteří neváhali a v bojích za svobodu obětovali to nejcennější, svůj život, ale i všechny civilisty, jež se stali obětí zhoubného fašistického režimu. Po krátkém proslovu otce J. Langra a starosty města Uničov pana D. Horáka jsme se přesunuli do MKZ, kde nedělní odpoledne pokračovalo společným setkáním.

Z oficiálního programu zmíním, že zúčastnění členové odsouhlasili sloučení regionů Uničov a Šternberk, neboť naše regiony jsou již dlouhodobě velmi úzce propojeny. Po celé odpoledne se o dobrou náladu starali skvělí hudebníci, mnozí z nás se také mohli těšit z dárečků, které na ně čekaly při losování tomboly. Radostnou událostí byla oslava významného životního jubilea paní Olgy Hníkové, roz. Klabanové, rodačky z Ulbárova, která dne 2. 5. 2015 oslavila 90. narozeniny. Paní Hníkové ze srdce přejeme mnohá a mnohá léta, hodně zdraví a životního elánu!

Za region Uničov Blanka Langrová

Volyňské stopy v Jižní Americe

Tak jsem si splnil jedno přání! Před pár dny, 20. května, jsem se vrátil z měsíčního pobytu na jižní polokouli, kde jsem pátral po stopách našich krajanů a jejich potomků. V mém případě to bylo po rodině Koreň.

Vzhledem k tomu, jak je všeobecně známo, že v polovině dvacátých let minulého století některé rodiny opouštěly Volyň a část z nich zamířila za Velkou louží, tak i jedna část z našeho příbuzenstva tuto cestu absolvovala. Po velkých peripetiích a vytrvalém hledání jsem nakonec získal i přímý kontakt. Díky podpoře a povzbuzení nejbližších, jsem se vydal na cestu poznání.

V Uruguayi, kde zmíněná rodina žije, je česká komunita podle oficiálních informací velice malá, dá se říci nepatrná. Čítá oficiálně

pouhých 80 osob. Je však zcela jisté, že celkový počet českých, z větší části volyňských potomků zde žijících, je podstatně a to o celé řady větší. Nikdo z mých příbuzných o nějaké evidenci dle původu vůbec nic netušil.

Ale zpět k vlastní Uruguayi. Země, která musela silně připomínat svým charakterem Ukrajinu, tedy Volyň, v době příjezdu imigrantů dokázala nabídnout slušné živobytí. Dnes je to ovšem trochu jiné. Vývoj, zejména politický, vedl k ekonomické nestabilitě a pádu životní úrovně obyvatel. Dá se říci, že současnost se např. od té ukrajinské příliš neliší.

V každém případě se ale dá hovořit o nebyvalé odvaze těch imigrantů, jít do zcela vzdáleného, jazykově a kulturně odlišného prostředí! Přijít do země, kde nerozumíte ani slovo, kde se pohybují černoši, indiáni, kde je opačný rytmus ročních dob, kde se pěstují zcela jiné plodiny, to asi není jednoduché. Zajímalo by mě, kdo byl tím americkým (nebo jihoamerickým) Příbylem a Oličem pro ty imigranty? Někdo jim tu informaci o možnostech vystěhování a základních podmínkách dát musel!

Petr Koreň se svou ženou Marií (Sazečkovou) do země přijeli z Michalovky (nebo Rovna) se svou čtyřčlennou rodinou. On se od začátku věnoval zemědělství u městečka Constancia, ve střední části země, poblíž hranice s Argentinou. Měl pronajato asi 50 ha půdy, na které s najatými dělníky hospodařil. Kromě toho vyvíjel i tam, s podporou Rockefellerovy nadace, kazatelskou činnost!

Rodina se mu postupně rozrostla o další tři děti. Měli celkem tři dcery a dva syny. Ty tři nejmladší se později také zapojily do zemědělských prací, dvě nejstarší mohly vystudovat.

V současnosti žije už jen 87letý José (Josef). Od jeho ostatních sourozenců jsem se setkal jen s jejich potomky. Setkání to byla příjemná, pro obě strany vždy s velkým očekáváním. Město Paysandú, kde většina z nich žije, mi sloužilo jako dočasný azyl celkem tři týdny. Více než stotisícové poklidné město mě svým prostředím okouzlo. Jako všude na světě, tak i zde se setkáváte se spoustou věcí, které bychom si přáli mít i doma, v naší republice. Nejvíce ze všeho snad tu pohodu, klidný život bez nervozity a stresu!

Protože je vlastně celá Latinská Amerika přístěhovalecká, existují zde různá národní kulturní střediska. Okolo výstavního německého jsem téměř denně chodil, české tu ovšem nenajdete. Podpora krajanů je tak nepatrná, že ani v Montevideu nemají Češi něco, co Němci v provinčním městě! Proto není divu, že z mých příbuzných nikdo nic neví o ČR, o jazyku své babičky, o naší kultuře, prostě nic! Je to zase jen velká ostuda našeho státu!!!

A tak jen staré fotografie, borští a vareniky v Josého paměti, bylo to jediné, co mu ještě připomínalo Evropu, protože i on už se narodil zde pod Jižním křížem!

Lubomír Sazeček

Informace, pozvánky a výzvy

Pozvánka do Žatce

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, region Žatec Vás zve na pietní akt k 72. výročí vypálení Českého Malína, který se koná za spoluúčasti: MěÚ Žatec, CV SČVP, Vojenské posádky Žatec, KVV Ústí nad Labem, Památníku Lidice, OV ČSBS Žatec, ČsOL Žatec, Konfederace politických vězňů.

Pietní akt se uskuteční v neděli dne 12. července 2015 od 10 hodin u památníku u hřbitova v Žatci. *Srdečně zve výbor regionu*

Důležité upozornění

Milí krajané a přátelé.

Dne 19. září 2015 pořádá Moravskoslezský region každoroční setkání v Kulturním domě v Suchdole n/Odrou.

Začátek je v 10.00 hodin, prezentace již od 9.00 hod. Nezapomeňte se přihlásit nejpozději do 12. září 2015 u paní Zdenky Novotné, Na Vyhliďce 346, Šenov u N. Jičína, čís. mobilu 736 100 352, nebo u svých důvěrníků. Poplatek je 250,-Kč /přípitek, oběd, káva, svačina/ platba bude u prezentace. Počítejte také s tombolou. Přihlašujte se prosím závazně a v daném termínu.

Těšíme se, že se opět setkáme a prožijeme pěkný den vzpomínkami a příjemným posezením s hudbou.

Za regionální výbor Moravskoslezského regionu Zdenka Novotná - předseda a Marie Seitlová - tajemnice

Společenská rubrika

Naši jubilanti

reg. Brno v červnu oslaví 87 let Emilie Skopíková ze Sklíně, nyní Olbramovice; 83 let Marie Pechalová ze Sergejevky, nyní Brno; 75 let Zdenka Kokošková z Jezírka, nyní Uherčice; 86 let Vladimír Odstřil ze Straklova, nyní Brno a 60 let MUDr. Josef Hrabovský ze Smolína. V červenci oslaví 70 let Jaromíra Němcová-Ničová z Hlinska, nyní Brno; 85 let Zdena Dufková ze Zeleného, nyní Loděnice a 75 let Jiří Šimonek ze Sienkiewičovky, nyní Brno. V srpnu oslavuje 80 let Alžběta Bezděková z Teremna, nyní Brno. *Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu, za region Jan Pavlica*

reg. Domažlice: Omlouváme se jubilantům za první a druhé čtvrtletí za zpoždění. **1.q** - 91 let Emilie Tomanová z Lipin, nyní Malý Malahov; 89 let Emilie Divišová z Ivanič, nyní Domažlice; 88 let Bohumil Janča Straklov Český, nyní Město Touškov; 87 let Anna Malá z Ivanič, nyní Polžice; 86 let doc. PhDr. Jaroslav Fiala, CSc. a 85 let Marie Lokvencová z Dolinky, nyní Plzeň.

2.q - 83 let Jiřina Ebrlová z Dolinky, nyní Horšovský Týn; 82 let Božena Pěnkavová z Miluše, nyní Vysoká Lybině a 75 let Ing. Slavomír Lokvenc z Ivanič, nyní Polžice.

3.q - 84 let Rostislav Holoubek z Nových Ivanič, nyní Horš. Týn a 65 let Miloslava Chocholatá z Domažlic, nyní Horš. Týn. *Za region Vladimír Ledvína*

reg. Cheb: V měsíci březnu oslavili 87 let zasloužilý člen regionu pan Jiří Máca; 83 let Slávka Machoňová z Dlouhého Pole, nyní v Chebu a 86 let Emilie Tenglerová z Podlisek, nyní v Těšově.

S omluvou za zpoždění se k blahopřání přidává redakce V červenci oslaví 83 let Tamara Halasová z Okolku, nyní Frant. Lázně. V srpnu oslaví 60 let Ing. Jaromír Boháček z Nivy Hubinské, nyní Líštany; 82 let Nina Dolečková z Dubna, nyní Fr. Lázně - Dlouhé Mosty; 83 let Rostislav Kozák ze Sofievky, nyní v Chebu a 88 let Vladimír Slevinský z Cerkvisk, nyní Nový Kostel. *Zdraví a životní pohodu do dalších let přeje za krajany Libuše Pancířová*

reg. Chomutov: Rest z března kdy oslavili 95 let Helena Slavíková z Teremna, bytem Královské Poříčí a 85 let Jaroslav Ludvík z Teremna, nyní Jirkov. V květnu oslavili 92 let Emilie Streláková z Kijeva, bytem Chomutov; 85 let Vladislav Musil z Bílé Krenice, bytem Kadaň; 75 let Evženie Kovbasjuková z Odessa a Jaroslav Báča z Mostu, bytem Černice. V červnu oslaví 90 let Olga Nedbálková z Douhého Pole, bytem Údlice; 86 let Alexandr Čech ze Semidub, bytem Škrle; 80 let Helena Jančarová z Boromele, bytem Jirkov a 82 let Stanislava Lebedová ze Sofievky, bytem Chomutov. *Jubilantům hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje Jiřina Kačerová*

reg. Karlovy Vary: V měsíci březnu oslavil pan Vítězslav Moravec 90 let. Narodil se v obci Ksaverovka, bojoval na frontě II. světové války a nyní žije se svojí rodinou ve Vikýřovicích. *Do dalších let přejeme pevné zdraví a životní pohodu. Za region přeje a za pozdní blahopřání se omlouvá Alena Kubelová*

V červenci oslaví 81 let Helena Povýšilová z Dubna, bytem Ostrov n/Ohří. V srpnu oslaví 86 let Jiří Borč Jiří z Rovna, Plzeň; 84 let Ota Janča ze Siviru, Ostrov n/Ohří a 85 let Evženie Kašparová z Horodýště, K.Vary. *Všem spokojenost a pevné zdraví do dalších let přeje za region Helena Horáková*

reg. Litoměřice: V červnu oslaví 65 let Jiřina Kolouchová z Novin Českých, bytem Lhotka n. L.; 84 let Anastazie Gernerová z Lipin, bytem Litoměřice; 89 let Věra Šebestová z Boratína, bytem Polepy a 90 let Anna Bajarová z Buršovky, bytem Ústětk. V červenci oslaví 70 let Ing. Jevgenie Timošenková z Gorbatova, bytem Litoměřice; 82 let Marie Kratochvílová z Rovna; 90 let Anna Hendrychová z Hlinsku, bytem Štětí; 92 let Karel Šerák z Boratína, bytem Chotiněves a 95 let Anna Derflerová ze Sedmidub, bytem Litoměřice. V srpnu oslaví 60 let Alena Růžičková z Bocanovky, bytem Bohušovice n.O.; 83 let Anna Janatová z Boratína, bytem Liběšice; 86 let Marie Ulmová z Buderáže, bytem Roudnice n.L.; 86 let Josef Kozák z Lipin, bytem Žitenice; 92 let Slávka Altmanová ze Sedmidub, bytem Plzeň a 91 let Ludmila Dvořáková z Boratína, bytem Okna-Polepy. *Všem jubilantům srdečně přeje pevné zdraví a spokojenost*

Daniela Zelenková, jednatelka

reg. Moravskoslezský: V červnu oslaví 70 let Božena Žarloková z Martinovky, bytem Krnov; 81 let Vladislav Mareš ze Mstěšína, bytem Studénka; 81 let Jaroslava Suchomelová nar. Vsetín, nyní Nový Jičín; 82 let Jaroslav Janko z Martinovky, nyní Krnov; 82 let Jiřina Kimlová-Špačková z Krupé-Hranice, nyní Hukovice; 89 let Anna Vendolská z Dembrovky, nyní Slezské Rudoltice-Rusín. V červenci oslaví 65 let Mgr. Josef Kimpl, nar. Vítkov, bytem Háj ve Slezsku; 75

let Jaroslav Suchánek z Mileče, bytem Čeladná; 80 let Miroslav Kabát ze Mstěšína, bytem Šenov u N. Jičina a 88 let Ing. Václav Petras z Kvasilova, bytem Nošovice. V srpnu oslaví 65 let Marie Mučková Luzumová ze Sudic; 87 let Marie Lajnveberová z Martinovky, bytem Kunín a 88 let Anastázie Holčáková z Podlesice, bytem Kunín. *Jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za reg. Zdenka Novotná - předs., Marie Seitlová - taj.*

reg. Olomouc: V červenci oslaví 80 let Marie Marková nyní bytem Třebíč a 65 let Josef Novák z Nemilan u Olomouce. *Jubilantům blahopřejeme a do příštích let přejeme hodně zdraví, štěstí a životní pohodu. Za region Ing. Miroslav Nerad*

reg. Praha: V květnu jsme při jarním posezení s tombolou poblahopřáli našemu předsedovi Ing. Ludvíku Englovi k jeho 70. narozeninám a dodatečně mu přejeme hodně sil, pohody a zdraví do dalších let. Dále oslavila 93 let Anastázie Peterková z Krasilna, nyní Praha; 87 let Otakar Martinovský z Volkova, nyní Říčany; 87 let Ludmila Klejšmídová z Kněhyněk, nyní Jaroměř; 83 let Zdeňka Krušinová z Čelákovic, nyní Sojovice. *Všem dodatečně přejeme hodně zdraví a pohody do dalších let za region Praha Průšová M.*

V červnu oslaví 92 let Antonie Držmišková z Novin Českých, nyní Ústí n. Orlicí; 84 let Josef Albrecht z Boratína, nyní Kladno.

V červenci oslaví 97 let Libuše Kubešová z Kyjeva, nyní Praha; 94 let Bohuslav Anděl z Novin Českých, nyní Praha; 90 let Janina Vrbová z Lucku, nyní Praha; 88 let Vlasta Vránová z Ládovky, nyní Mimoň; 81 let Anna Karmazinová z Kyjeva, nyní Praha; 80 let Václav Prokeš z Malé Zubovštiny, nyní Praha a 75 let Vladimír Kekrt z Lucku, nyní Praha.

V srpnu oslaví 87 let Ing. Josef Kindl z Buderáže, nyní Praha; 83 let Lidie Ďuricová z Michalovky, nyní Most; 81 let Josef Břeň z Novostavců, nyní Koclířov a 60 let Viktor Vigner z Benešova, nyní Tábor. *Všem jubilantům přejeme stále zdraví a hodně životního elánu do dalších let. Za region Ing. Ludvík Engel - předseda*

reg. Rakovník: V červnu oslaví 83 let Jiřina Kolbeková Huleč Česká, nyní Rakovník a 75 let Chvalimíra Menzlová Český Straklov, nyní Rakovník. *Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, štěstí a optimismus do dalších let. Za region Václav Vohralík a Josef Krouský*

reg. Šumperk: V červnu oslaví 84 let Emilie Hradílková Hetflajšová z Kurdybáně, nyní Šumperk; 84 let Václav Jon z Knerut, nyní Vikýřovice a 75 let Emilie Suralová Zahradníková z Novostavců, nyní Šumperk. *Všem jmenovaným přejeme pevné zdraví, štěstí.*

Za region Jiřina Žáková
reg. Teplice: V květnu 2015 oslavil 94. narozeniny čestný člen SČVP, JUDr. Ing. Jaroslav Musial z Teplíc a dále 81. narozeniny Josef Zedník z Mostu, rodák z Podhájí.

V červnu oslaví 88. narozeniny Leonila Hejdová, rozená Houbičková z Malované a Vladimír Šrajtr z Mirohoště; 82. narozeniny Antonie Janečková roz. Škrancová z Novostavců, všichni bytem v Teplících. *Srdečně blahopřejeme. Za výbor regionu Vlasta Holmanová*

reg. Vyškov: V červnu oslaví Václav Štěpánek 75 let, Lysovice. V červenci oslaví Saša Mašovský 75 let, Bučovice.

V srpnu oslaví Miloslav Bačovský 65 let, Drnovice. *Za region blahopřeje Václav Černý*

reg. Žatec: V červnu oslaví 84 let Jiřina Bechyňská z Michalovky, nyní Liběšice; 89 let Jaroslava Borovská z Volkova, nyní Cheb-Podhrad; 86 let Jiří Hovorka ze Špakova, nyní Plzeň; 82 let Jiří Jeníček z Novokrajeva, nyní Žatec; 84 let Jiří Končícký ze Straklova Českého, nyní Most; 92 let Anna Leonovičová z Turyska, nyní Žatec; 88 let Jiřina Růtová z Bociánovky, nyní Žatec; 80 let Marie Šimková ze Závídova, nyní Měcholupy; 83 let Vladislav Šulitka z Jadvipolu, nyní Velichov; 65 let Anna Zočková z Broumova, nyní Kojetín; 81 let Augustin Jirásek z Luthardovky, nyní Podbořany; 84 let Josef Kubín ze Sviščova, nyní Blšany; 96 let Tamara Lenzová z Hulče, nyní Vroutek; 86 let Libuše Sivulská z Luthardovky, nyní Kryry a 96 let Věra Vostřelová z Jezírka, nyní Šiřem.

V červenci oslaví 65 let Alena Berková z Vroutku, nyní Strojetic; 85 let Emil Kopp z Jezírka, nyní Žatec; 85 let Jaroslav Malý z

Rohozna, nyní Louny; 75 let Bohumil Martínek z Kvasilova, nyní Loket; 85 let Ludmila Ondrová z Novokrajeva, nyní Žatec; 88 let Marie Sochorová z Omelanštiny, nyní Žatec; 82 let Libuše Šplíchalová z Kupičova, nyní Louny; 75 let Ing. Ludmila Štěchová z Újezdce, nyní Žatec; 75 let Věra Turšnerová z Kvasilova, nyní Ličkov; 65 let Anna Ulmanová z Lipna, nyní Lipno; 88 let Anna Ausburgová z Turkovičů, nyní Očihov; 86 let Jiřina Hovorková z Podcurkova, nyní Velká Černoc a 86 let Lenka Lněničková z Malované, nyní Vroutek.

V srpnu oslaví 90 let Josef Babák z Moldavy, nyní Postoloprty; 90 let Emilie Dubšová z Volkova, nyní Krušovice; 81 let Jan Hovorka z České Hulče, nyní Žatec; 82 let Evženie Jirkovská z Kozina, nyní Žatec; 89 let Marie Kočková z Ulbárova, nyní Chudeřín; 85 let Václav Maták z Volkova, nyní Louny; 83 let Marie Najmanová z Labečanky, nyní Žatec; 85 let Marie Potužáková z Volkova, nyní Louny; 89 let Marie Prasková z Dorohostají, nyní Radičevy; 84 let Ludmila Říhová z Novin Českých, nyní Lišany; 85 let Nina Smrčková z Volkova, nyní Žatec; 88 let Libuše Šebková z Kupičova, nyní Louny; 65 let Květoslava Šírová z Žatce, nyní Tuchořice a 65 let Alena Trojovská z Žatce, nyní Žatec. *Všem členům, kteří v těchto měsících oslaví své narozeniny, přejeme hlavně zdraví, klid, pohodu a štěstí do dalších let. Za region Černá Slávka*

Dodatečně přejeme panu Rostislavovi Hlaváčkovi, který v měsíci květnu oslavil 92 let, rodákovi z Ulbárova, nyní Podbořany.

Také paní Emilii Šimsově Černošské, z Chrástán u Prahy, posíláme opožděné blahopřání k jejím 91. narozeninám. Posílají jej dcery Mirka a Alena s rodinami, i za organizaci Volyňských Čechů - Žatec, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

----- Naše řady opustili

- Dne 14. února zemřela ve věku 83 let členka našeho regionu paní **Věra Opatrná** z Plosky, bytem v Železném Brodě. *Upřímnou soustrast rodině vyjadřuje za region Jiřina Kačerová*

- Dne 5. 4. 2015 zemřel ve věku 77 let pan **Josef Kocek**, pocházel z Novokrajeva naposledy Žandov.

- Dne 23. 4. 2015 zemřel ve věku nedožitých 92 let pan **Vladimír Ponikelský**, pocházel z Maslenky naposledy Levonice.

Upřímnou soustrast pozůstalým za region Černá Slávka
- V květnu zemřel ve věku 76 let **JUDr. Richard Votava**, rodák z Křemence. *Za rodinu sděluje Milena Votavová, manželka*

- V květnu zemřel ve věku 91 let jeden z nejstarších členů našeho regionu, pan **Václav Porazík** z Hulče České, nyní Kolešov. *Upřímnou soustrast za region Rakovník Václav Vohralík a Josef Krouský*

----- Příspěvky na tisk za měsíc květen

region Praha: Irena Mašková, Teplice 300
region Žatec: Viktor Martínek, 200; Bohumila Sulovská, Žatec 200; Drahomíra Hostková, Žatec 200

region Rakovník: Jindřich Bečvář, Zderaz 200
region Karlovy Vary: Jiří Borč, Mariánské Lázně 200; Ludmila Tichá, Sokolov 100; Larisa Zábranská, Prachatice 200

region Frýdlant: Ludmila Milická, Liberec 300; Marie Záhrebová, Prachatice 200

region Uničov: Radmila Dopitová, Úsov 300
region Chomutov: Věra Opatrná, Železný Brod 200; Vlastimil Jelínek, Ondřejov u Perštejna 500

region Olomouc: manž. Skalkovi, Odry-Loučky 200; Josef Novák, Olomouc-Nemilany 200

region zahraničí: Jana Schwarhoff, Erlangen-Německo, zaslala na úhradu členského a na tisk 500 Kč

Všem těmto dárcům velice děkujeme!!!

Marie Nečasová - hospodářka

Poznámka - toto číslo je před prázdninami poslední, příští vyjde až v září!!! Redakce Vám všem přeje hezké léto, účastníkům zájezdu na Volyň nádherné zážitky. A vůbec všem členům Sdružení mnoho šťastných dnů plných sluníčka a pohody!
Lubomír Sazeček

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsahovou náplň článků a zpráv odpovídají autoři příspěvků, potažmo Redakční rada. Redakční příspěvky a příspěvky vyžádané rediguje paní Martina Havlová. Své příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adresu: Lubomír Sazeček, Rovná 252/6, 415 01 Teplice, nebo e-mail: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č. j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995

Toto číslo vyšlo 09. 06. 2015